

53. -Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis, Rabbimin merhameti olmadıkça, kötülüğü emreder. Doğrusu Rabbim, bağışlayandır, merhamet edendir.

54. Hükümdar:

-Onu bana getirin, yanıma alayım, dedi. Onunla konuşunca:

-Bugün senin yanımızda önemli bir yerin ve güvenilir bir durumun vardır, dedi. ^{55.} (Yusuf):

-Beni memleketin hazinelerine memur et, çünkü ben korumasını ve yönetmesini bilirim, dedi.

56. Yusuf'u böylece o memlekete yerleştirdik; istediği yerde oturabilirdi. Rahmetimizi tıpkı bu misalde olduğu gibi istediğimize veririz. İyi davrananların ecrini zayi etmeyiz.

57. Ahiret ödülü, inananlar ve (kötülüklerden) sakınanlar için daha iyidir.

58. Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler. Onu tanımadılar; Yusuf, onları tanıdı. ^{59.} Onların yüklerini hazırlatınca:

-Baba bir kardeşinizi bana getirin. Sizlere ölçüyü bol tuttuğumu ve benim konukseverlerin en iyisi olduğumu görmüyor musunuz? dedi.

60. -Eğer onu bana getirmezseniz bundan böyle benden bir ölçek erzak bile alamazsınız ve bana yaklaşmayın da.

61. Kardeşleri:

-Babasını ikna etmeye çalışacağız ve her halde bunu yaparız, dediler. ^{62.} Yusuf memurlarına:

-Karşılık olarak getirdiklerini de yüklerine koyun. Belki ailelerine varınca, onu anlarlar da bir daha dönerler, dedi. ^{63.} Babalarına döndüklerinde:

-Ey babamız! Bize yiyecek yasak edildi, kardeşimizi bizimle beraber gönder de yiyecek alalım. Biz, onu koruruz, dediler.

64. -Daha önce kardeşini size emanet ettiğim gibi, şimdi onu emanet eder miyim? Ama Allah en iyi koruyandır, O merhametlilerin en merhametlisidir, dedi.

65. Yüklerini açınca karşılık olarak götürdükleri sermayelerinin kendilerine iade edilmiş olduğunu gördüler.

-Ey babamız! Daha ne isteriz; işte sermayemiz de bize iade edilmiş; ailemize onunla yine yiyecek getirir, kardeşimizi de korur ve bir deve yükü de artırmış oluruz; esasen bu az bir şeydir, dediler. ^{66.} Babaları:

-Hepiniz kuşatılmadıkça onu bana geri getireceğinize dair Allah'a karşı sağlam bir söz vermezseniz, onu sizinle göndermeyeceğim, dedi. Söz verdiklerinde:

-Sözümüze Allah vekildir, dedi.

^{67.} Babaları:

-Oğullarım! Tek bir kapıdan değil, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah katında size bir faydam olmaz, hüküm ancak Allah'ındır, O'na güvendim, güvenenler de O'na güvensinler, dedi.

^{68.} Babalarının emrettiği gibi girdiler. Esasen bu, Allah'tan gelecek hiç bir şeyi onlardan savamazdı. Ancak Yakub içindeki arzuyu ortaya koymuş oldu. O, şüphesiz kendisine öğrettiğimizi bilir; fakat insanların çoğu bilmezler.

^{69.} Yusuf'un yanına girdiklerinde, kardeşini bağrına bastı ve:

-Ben senin kardeşinim, onların yaptıklarına artık üzülme, dedi.

^{70.} Yusuf onların yüklerini yükletirken, bir su kabını kardeşinin yüküne koydurdu. Sonra bir çağırıcı:

-Ey kabile, siz hırsızsınız! diye bağırdı. ^{71.} Geri dönerek:

-Ne kaybettiniz? dediler.

72. -Hükümdarın su kabını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü (mükafat) vardır. Buna ben kefil oluyorum, dediler.

73. -Vallahi, ülkede bozgunculuk çıkarmak için gelmediğimizi ve hırsız da olmadığımızı biliyorsunuz, dediler.

74. -Yalancı iseniz, hırsızlığın cezası nedir? dediler.

75. -Kimin yükünde bulunursa, ceza olarak o alıkonulur. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız, dediler.

76. Yusuf kardeşinin eşyalarından önce onlarınkini aramaya başladı. Sonra kardeşinin yükünden su kabını çıkardı.

Yusuf'a böyle bir plan öğrettik. Çünkü hükümdarın dinine göre kardeşini Allah dilemeseydi alıkoyamazdı. Dilediğimizin derecesini yükseltiriz. Her ilim sahibinden üstün bir bilen vardır

77. -Çalmışsa, daha önce kardeşi de çalmıştı, dediler. Yusuf bunu içinde gizledi. Onlara açmadı. İçinden, "Sizin durumunuz daha kötüdür; anlattığınızı en iyi Allah bilir" dedi.

78. -Ey Vezir! Onun ihtiyar bir babası var, bizden birini onun yerine al. Biz senin iyi kimselerden olduğunu görüyoruz, dediler.

79. -Allah korusun! Biz, malımızı kimde bulmuşsak ancak onu alıyoruz, yoksa haksızlık etmiş oluruz, dedi.

80. Ümitsizliğe düşünce, konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri şöyle dedi:

-Babanızın Allah'a karşı sizden bir söz aldığını, daha önce Yusuf meselesinde de ileri gittiğinizi bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verene veya Allah hakkımda hüküm verene kadar bu yerden ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en iyisidir.

81. Siz dönün, babanıza gidin ve deyin ki:

-Ey Babamız! Senin oğlun hırsızlık yaptı, bu bildiğimizden başka bir şey görmedik; görülmeyeni de bilmeyiz.

82. Bulduğumuz kasabanın halkına ve beraberinde

olduğumuz kervana da sorabilirsin; biz şüphesiz doğru söylüyoruz.

^{83.} Yakup:

-Sizi nefsiniz bir iş yapmağa sürükledi, artık bana güzelce sabır gerekir; belki Allah hepsini birden bana getirecektir, çünkü O bilendir, hakimdir, dedi. ^{84.} Onlara sırt çevirdi:

-Vah, Yusuf'a yazık oldu! dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü. Artık acısını içinde saklıyordu.

^{85.} -Allah'a yemin ederiz ki, Yusufu anıp durman seni bitkin düşürecek veya helak olacaksın, dediler.

^{86.} -Ben üzüntü ve tasamı yalnız Allah'a açarım. Allah tarafından, sizin bilmediklerinizi bilirim, dedi.

^{87.} -Ey Oğullarım! Gidin, Yusuf'u ve kardeşini arayıp, sorun. Allah'ın rahmetinden de ümidinizi kesmeyin; doğrusu kafirlerden başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez.

^{88.} Kardeşleri Yusuf'un yanına girdiklerinde:

-Ey Aziz! Biz ve ailemiz sıkıntı ve ihtiyaç içerisindeyiz; pek değersiz bir malla geldik; ölçeği bize bol tut ve sadaka ver; Allah sadaka verenleri şüphesiz mükafatlandırır, dediler.

^{89.} -Siz, Yusuf ve kardeşine bilmeden neler yaptığınızı biliyor musunuz? dedi.

^{90.} -Yoksa sen Yusuf musun? dediler.

-Ben Yusuf'um, bu da kardeşim. Allah bize bağışta bulundu; doğrusu kim kötülükten sakınır ve sabrederse bilsin ki Allah iyi kimseleri mükafatsız bırakmaz, dedi.

^{91.} -Vallahi, Allah seni bize üstün kıldı; Biz gerçekten hataya düşmüş kimseleriz, dediler.

^{92.} -Bugün sizi kınama yok, başınıza kakma yoktur. Allah sizi affetsin. O, merhametlilerin en merhametlisidir.

93. Bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne sürün, görmeğe başlar; tüm ailenizle bana gelin, dedi.

94. Kafile, yola çıktığında, babaları:

-Doğrusu ben Yusuf'un kokusunu alıyorum; ne olur beni bunak zannetmeyin, dedi.

95. Çevresindekiler:

-Vallahi sen, hala eski şaşkınlığındasın, dediler.

96. Müjdeci gelip, gömleği Yakub'un yüzüne atınca, hemen gözleri açıldı. Bunun üzerine:

-Ben size, Allah tarafından sizin bilmediğinizi biliyorum dememiş miydim? dedi.

97. Ođulları:

-Ey Babamız! Günahlarımızın bağışlanmasını dile, biz gerçekten günahkarız, dediler.

98. -Rabbimden bağışlanmanızı dileyeceğim; O şüphesiz bağışlar ve merhamet eder, dedi.

99. Yusuf'un yanına girdiklerinde, o, anne ve babasını bağrına bastı:

-Mısır'a yerleşin, inşallah güven içinde olursunuz, dedi.

100. Ana babasını tahtın üzerine oturttu, hepsi onun önünde (Allah'a secde edip) eğildiler. O zaman Yusuf:

-Babacığım! İşte bu, önceden gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekteşirdi. Şeytan, benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni hapisten çıkararak, sizi çölden getiren Rabbim bana çok iyilikte bulundu. Gerçekten Rabbim dilediğine lütfeder, O şüphesiz bilir (ve en iyi) hükmü verir, dedi.

101. -Rabbim! Bana güç verdin, rüyaların yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaradan! Dünya ve ahirette velim sensin; benim canımı müslüman olarak al ve beni salihler arasına kat!

102. İşte sana vahy ettiklerimiz, gaybe ait haberlerdir. Onlar bir araya gelip, düzen kurarlarken yanlarında değildin.

103. Sen ne kadar çok istesen de, insanların çoğu inanmazlar.

104. Oysa sen buna karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, âlemler için sadece bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde nice belgeler vardır ki, yanlarından yüzlerini çevirerek geçerler.

106. Onların çoğu, şirk katmadan Allah'a iman etmezler.

107. Allah tarafından, onları kuşatacak bir azaba uğramayacaklarından veya farkına varmadan, kıyamet saatinin ansızın gelmeyeceğinden emin midirler? ^{108.} De ki:

-Bu, benim yolumdur; ben ve bana uyanlar basiretle Allah'a çağırırız. Allah'ı tenzih ederim. Ben asla müşriklerden değilim.

109. Senden önce de, ülkelerin içinden yalnızca kendilerine vahy ettiğimiz adamlar gönderdik. Yeryüzünde gezmiyorlar mı ki, kendilerinden önce geçenlerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar? Ahiret yurdu takva sahipleri için hayırlıdır. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

110. Peygamberler ümitsizliğe düşüp, yalanlandıklarını gördükleri bir anda kendilerine yardımımız gelmiştir. Böylece, istediğimizi kurtarırız. Azabımız suçlu milletten geri döndürülemez.

111. Andolsun ki, peygamberlerin kıssalarında, sağduyu sahipleri için ibretler vardır. Bu, uydurma bir söz değildir. Kendinden önceki Kitapları tasdik eden, iman eden bir toplum için her şeyi açıklayan, doğru yolu gösteren bir rehber ve rahmettir.

13. RA'D SÛRESİ

(Mekke'de nazil olmuştur. Adı 13. ayette geçmektedir ve gökgürültüsü anlamına gelir. 43 Ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte Kitabın ayetleri. Sana Rabbinden indirilenler haktır; fakat insanların çoğu iman etmezler.

2. Allah, gökleri gördüğünüz gibi direksiz olarak yükseltti. Sonra arşı istiva etti. Her biri belli bir süreye kadar hareket edecek olan güneş ve ayı buyruğu altına aldı. Kesin olarak Rabbinizle buluşacağınıza inanmanız için buyruğunu yürütüp, ayetleri uzun uzun açıklıyor.

3. Yeryüzünü yayıp döşeyen, orada sabit dağlar, nehirler var eden, her türlü ürünü ikişer çift kılan, gündüzü geceyle bürüyen de O'dur. Şüphesiz bunlarda, düşünen toplum için deliller vardır.

4. Yeryüzünde, hepsi de aynı su ile sulanan, birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, bir kökten sürgün verip tek başına yada kümeler halinde boy veren ekinler, hurma ağaçları vardır. Fakat onları şekil ve lezzetçe birbirinden farklı kılmışızdır. Düşünen toplum için bunda da deliller vardır.

5. Eğer şaşacaksan, onların:

-Biz toprak olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız? demelerine şaşman gerekir. İşte onlar Rablerini tanımayanlardır. İşte onlar, boyunlarına zincir vurulanlardır. Onlar, ateş halkıdır. Orada temelli kalacaklardır.

6. İyilikten önce hemen fenalığı getirmeni isterler, oysa onlardan önce benzer örnekler geçmiştir. Doğrusu Rabbinin, insanların zulümlerine rağmen onlara mağfireti vardır. Rabbinin cezalandırması ise çetindir.

7. İnkâr edenler:

-Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değil miydi? derler. Oysa sen, sadece bir uyarıcısın. Her topluma doğru yolu

gösteren biri vardır.

8. Allah her dışının rahminde ne taşıdığını, rahimlerin neyi düşürdüğünü ve neyi alıkoyduğunu bilir. O'nun katında her şeyin bir ölçüsü vardır.

9. Gizliyi de ortada olanı da bilen, yücelerin yücesi büyük Allah'tır.

10. İçinizden sözü saklayan ile açığa vuran ve geceye bürünerek gizlenip gündüzün ortaya çıkan arasında fark yoktur.

11. İnsanoğlunu arkasında ve önünde takip edenler vardır; Allah'ın emriyle onu gözetirler. Bir toplum kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez. Allah bir toplumun kahrını dileyince artık o geri döndürülemez. Onların Allah'tan başka koruyucusu da yoktur.

12. Korku ve ümide düşürmek için size şimşeği gösteren, yağmurla yüklü bulutları var eden O'dur.

13. Gök gürültüsü hamd ederek, melekler de korku ile O'nu tenzih ederler. Onlar Allah hakkında tartışırken; O, yıldırımları gönderir de onlarla dilediğini çarpar. O, şiddetle cezalandırandır.

14. Gerçek dua yalnızca O'nadır. O'ndan başka dua ettikleri, kendilerine hiçbir cevap veremezler. Durumları, suyun ağzına gelmesi için avuçlarını ona açmış bekleyen adama benzer. Hiçbir zaman suya kavuşamaz. İşte kafirlerin duası sapıklıktan başka bir şey değildir.

15. Yerde ve göklerde olanlar gölgeleriyle beraber sabah akşam, ister istemez Allah'a secde ederler.

16. De ki:

-Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?

-Allah'tır, de!

-Onu bırakıp, kendilerine bir fayda ve zararı olmayan dostlar

mı edindiniz?! de.

-Kör ile gören bir olur mu?! Veya karanlıkla aydınlık bir midir?! de. Yoksa Allah'a, O' nun gibi yaratması olan ortaklar buldular da, yaratmaları birbirine mi benzettiler? De ki:

-Her şeyi yaratan Allah'tır. O, her şeye hakim olan tek ilahtır.

17. Allah gökten su indirir, dereler onunla dolar taşar. Sel, üste çıkan köpüğü alır götürür. Süslenmek veya faydalanmak için ateşte erittiklerinizin üzerinde de buna benzer bir köpük vardır. Allah, hak ve batıl için şu örneği verir: Köpük uçup gider, insanlara faydalı olan ise yerde kalır. Allah bunun gibi daha nice misaller verir.

18. Rablerinin çağrısına uyanlara en güzel karşılık vardır. O'nun çağrısına uymayanlar ise, yeryüzünde olan her şey ve daha bir katı onların olsa, kurtulmak için fidye verirlerdi. İşte hesapları kötü olanlar bunlardır. Barınakları cehennemdir; ne kötü bir yerdir!

19. Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, onu bilmeyen köre benzer mi? Ancak sağduyu sahipleri bunu düşünebilirler.

20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getirenler, antlaşmayı bozmayanlardır.

21. Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi birleştirenler, Rab' lerinden korkanlar; kötü hesaptan korkanlardır.

22. Onlar, Rablerinin rızasını kazanmak için sabredenler, namazı kılanlar; kendilerine verdiğimiz rızıktan, gizli ve açık olarak sarf edenler; iyilik yaparak kötülüğü ortadan kaldıranlardır. İşte onlar için yurdun en iyisi vardır.

23. Adn Cennetleri girecekleri yerdir; babalarının, eşlerinin, çocuklarının iyi olanları da oradadır. Melekler her kapıdan yanlarına girip:

24. -Sabretmenize karşılık size selam olsun; burası yurdun en iyisi, ne güzeldir! derler.

25. Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini ayırarak ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak; Allah'a verdiği sözü, ant içtikten sonra bozanlar, işte lanet onlarıdır. En kötü yurt/cehennem onlarıdır.

26. Allah dilediği kimseye rızkını genişletir ve güçlendirir. O da dünya hayatıyla kendinden geçer. Oysa, dünya hayatı, ahiret için bir araçtan başka bir şey değildir.

27. İnkâr edenler: “O'na Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” derler. De ki:

-Kuşkusuz Allah dilediğini sapıklıkta bırakır ve Kendisine yöneleni doğru yola eriştirir.

28. İman edenlerin kalpleri Allah'ın zikriyle huzura kavuşmuştur. Dikkat edin, kalpler ancak Allah'ın zikri ile huzura kavuşur.

29. İman edip doğruları yapanlar için hoş bir hayat ve güzel bir istikbal vardır.

30. İşte böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki; vahy ettiklerimizi onlara okuyasın. Oysa onlar Rahman'ı tanımadılar. De ki:

-O benim Rabbidir, O'ndan başka ilah yoktur. Yalnızca O'na bağlandım, dönüşüm de O'nadır!

31. Kur'an ile dağlar yürütülse veya yeryüzü parçalansa yahut ölümler konuşurulsaydı... Bilakis, bütün emir Allah'ındır. İman edenler bilmiyorlar mı ki, Allah dileseydi bütün insanları doğru yola iletebilirdi. Allah'ın sözü yerine gelinceye kadar, yaptıkları işler sebebiyle inkâr edenlere bir belanın dokunması veya evlerinin yakınına inmesi devam eder durur. Allah, verdiği sözden dönmez.

32. Senden önce de nice peygamberlerle alay edilmişti. İnkâr

edenleri önce erteledim, sonra tuttum. Cezalandırmam nasıl oldu?

33. Herkesin yaptığını gözeten, bunu yapamayanlarla bir olur mu? Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki:

-Onları kutsayın bakalım; yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz? Yoksa boş sözlere mi aldanıyorsunuz? Fakat inkar edenlere, kurdukları düzenler güzel gösterildi ve doğru yoldan alıkonuldular. Allah'ın sapıklıkta bıraktığına yol gösteren bulunmaz.

34. Onlara, dünya hayatında azap vardır, ahiret azabı ise daha çetindir. Allah'a karşı onların bir koruyucusu da yoktur.

35. Takva sahiplerine vaad edilen cennet şöyledir: Altından ırmaklar akar; yiyecekleri ve gölgeleri devamlıdır. Bu, muttakilerin kazanacağı sonuçtur, kafirlerin sonucu ise ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilene memnun olurlar. Bazı gruplar içinde, onun bir kısmını inkar edenler vardır. De ki:

-Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na asla şirk koşturmakla emrolundum. Duâm O'nadır, dönüşüm de O'nadır!

37. İşte böylece Kur'an'ı Arapça bir hüküm olarak indirdik. Sana ilim geldikten sonra onların heveslerine uyarsan, andolsun ki, Allah katında sana bir veli ve koruyucu olamaz.

38. Senden önce de peygamberler göndermiştik; onları eş ve çocuk sahibi kılmıştık. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamberin bir ayet getirmesi mümkün değildir. Her ecel bir yazgıdır.

39. Allah dilediğini yok eder, dilediğini sabit kılar; Ana Kitap O'nun katındadır.

40. Onlara vaad ettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek yada (daha önce) senin ölümünü takdir etsek, senin görevin ancak tebliğdir. Hesaba çekmek bize aittir.

41. Bizim yeryüzünün etrafından gitgide eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Hüküm Allah'ındır, O'nun hükmünü bozacak yoktur. O, çabucak hesabı görür.

42. Onlardan önce de tuzak kurdular, oysa bütün tuzaklar Allah'ındır, herkesin ne kazandığını bilir. Kafirler de bilecektir, dünyanın akıbeti kimindir?!

43. Kafir olanlar:

-Sen peygamber değilsin, derler; de ki:

-Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve kitap ilmine sahip olanlar yeter.

14. İBRAHİM SÜRESİ

(Mekke döneminde indirilen sûre ismini 35-41 ayetlerde dile getirilen Hz. İbrahim'in duasından almıştır. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Râ! Bu, İnsanları Rab'lerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, Aziz ve Hamîd olanın dosdoğru yoluna çıkarman için, sana indirdiğimiz Kitaptır.

2. Göklerde ve yerde olanların sahibi Allah'tır. Uğrayacakları şiddetli azaptan dolayı vay kafirlere!

3. Onlar dünya hayatını ahiretten daha çok severler. Allah'ın yolundan alıkoyup, onun eğri büğrü olmasını isterler. İşte onlar derin bir sapıklık içindedirler.

4. Kendilerine apaçık anlatabilsin diye, her peygamberi kendi milletinin diliyle gönderdik. Allah dilediğini sapıklıkta bırakır ve dilediğini de doğru yola çıkarır; güçlü olan, Hakim olan O'dur.

5. Musa'yı ayetlerimizle, "Toplumun karanlıklardan aydınlığa çıkar ve Allah'ın günlerini onlara hatırlat" diye göndermiştik. Bunda, çok çok sabreden ve şükreden herkese belgeler vardır.

6. Musa, kavmine şöyle dedi:

-Allah'ın size olan nimetlerini düşünün; size işkence eden, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden sizi kurtardı; bütün bunlarda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardır.

7. Rabbiniz:

-Şükrederseniz andolsun ki, size karşılığını artıracam; nankörlük ederseniz bilin ki azabım pek çetindir, diye duyurmuştu.

8. Musa:

-Siz ve yeryüzünde olanlar, hepiniz nankörlük etseniz, Allah yine de zengin ve övülmeğe layık olandır, demişti.

9. Sizden önce geçen Nuh, Âd, Semûd halklarının ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size ulaşmadı mı? Ki onları Allah'tan başkası bilmez. Onlara peygamberleri belgelerle geldiler, fakat elleriyle ağızlarını kapatıp:

-Biz sizinle gönderilene inanmıyoruz. Bizi çağırdığınız şeyden de şüphe ve endişe içindeyiz, dediler.

10. Peygamberleri:

-Gökleri ve yeri yaratan, günahlarınızı bağışlamaya çağıran ve bir süreye kadar sizi erteleyen Allah'tan mı şüphe ediyorsunuz? dediler. Onlar da:

-Siz de sadece bizim gibi birer insansınız; bizi babalarımızın kulluk ettiklerinden alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir delil getirmelisiniz, dediler.

11. Peygamberleri onlara dedi ki:

-Biz ancak sizin gibi birer insanız ama, Allah, kullarından dilediğine iyilikte bulunur. Allah'ın izni olmadıkça biz size delil getiremeyiz. Mü'minler sadece Allah'a dayansınlar.

12. -Bize yollarımızı gösteren Allah'a niçin bağlanmayalım? Bize ettiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Bağlananlar ancak Allah'a bağlansın.

13. Kafir olanlar ise, Peygamberlerine :

-Ya bizim yolumuza geri dönersiniz yada sizi ülkemizden çıkarırız, dediler. Rab'leri peygamberlere şöyle vahyetti:

-Zalimleri elbette helak edeceğiz,

14. Onlardan sonra yeryüzüne sizi yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkanlar ve azabımdan korkanlar içindir.

15. Fetih istediler ve her inatçı zorba hüsrana uğradı.

16. Arkasından cehennem var; orada kanlı irinli su içirilecektir.

17. Onu yudumlayacak fakat bir türlü yutamayacaktır. Ölüm ona her yerden geldiği halde, ölemeyecek, arkasından ise ağır bir azap gelecektir.

18. Rablerini tanımayanların işleri, fırtınalı bir günde, rüzgarın şiddetle savurduğu küle benzer; kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte en uzak sapıklık odur.

19. Gökleri ve yeri Allah'ın hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi yok edip yeni bir topluluk getirir.

20. Bu, Allah için hiç zor değildir.

21. Hepsi Allah'ın huzuruna çıkarlar; güçsüzler, büyüklük taslayanlara:

-Biz size uymuştuk, Allah'ın azabından bizi koruyabilir misiniz? derler. Onlar da:

-Allah bizi doğru yola erdirtseydi biz de sizi erdirtirdik. Artık

sızlansak da sabretsek de birdir, çünkü kaçacak yerimiz yok, derler.

22. İş olup bitince, şeytan:

-Allah, size gerçeği vaad etmişti. Ben de size vaad ettim, sonra caydım; sizi zorlayacak bir gücüm yoktu; sadece çağırdım, siz de geldiniz. Öyleyse, beni değil kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Beni ortak koşmanızı daha önce kabul etmemiştim; doğrusu zalimlere can yakan bir azap vardır, der.

23. İman eden ve doğruları yapanlar, içlerinden ırmaklar akan cennetlere konurlar. Rablerinin izniyle orada kalıcıdırlar. Oradaki esenlik dilekleri "Selam!"dır.

24. Allah'ın nasıl örnek verdiğini görmüyor musunuz? İyi bir söz; kökü sağlam, dalları göğe doğru uzanan güzel bir ağaca benzer.

25. Rabbinin izniyle her zaman meyve verir. İnsanlar düşünsünler diye Allah onlara örnekler veriyor.

26. Kötü bir sözün benzeri de, yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sabit bir söz üzerinde tutar; zalimleri de sapıklıkta bırakır. Allah ne dilerse yapar.

28. Allah'ın verdiği nimeti nankörlük edenleri ve halklarını helak olacakları yere götürenleri görmüyor musun?

29. Onları cehenneme sokacaklardır. Ne kötü bir durak!

30. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşmuşlardı. De ki:

-Yaşayın bakalım, hiç şüphesiz varacağınız yer ateş olacaktır.

31. İman eden kullarıma söyle, namazı dosdoğru kılınsınlar;

alış verişin ve dostluğun olmadığı bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan açık ve gizli olarak sarf etsinler.

32. Gökleri ve yeri yaratan, gökten indirdiği su ile rızık olarak ürünler çıkaran, emri ile denizde yüzmek üzere gemileri, nehirleri sizin emrinize veren Allah'tır.

33. Yörüngelerinde yürüyen Ay ve Güneşi de sizin emrinize verdi. Geceyle gündüzü de sizin buyruğunuza verdi.

34. Kendisinden dilediğiniz her şeyi size vermiştir. Allah'ın nimetini sayacak olsanız bitiremezsiniz. Doğrusu insan pek zalim ve çok nankördür.

35. İbrahim şöyle demişti:

-Rabbim! Bu şehri güvenli kıl; beni ve oğullarımı putlara kulluktan uzak tut!

36. Rabbim! Onlar çok insanları saptırdı; Kim bana uyarısa o bendendir. Kim bana isyan ederse.. Sen bağışlarsın, merhamet edersin.

37. -Rabbimiz! Ben çocuklarımdan kimini, namaz kılabilmeleri için Senin kutsal evinin yanında, ziraata elverişsiz bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! İnsanların gönüllerini onlara meylettir, şükretmeleri için onları ürünlerle rızıklandır.

38. -Rabbimiz! Şüphesiz sen gizlediğimizi de, açıkladığımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'tan gizli kalmaz.

39. İhtiyar halimde, bana İsmail ve İshak'ı bağışlayan Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbim duaları işitendir.

40. -Rabbim! Beni ve çocuklarımı namaz kılanlardan eyle. Rabbimiz! Duamı kabul buyur.

41. Rabbimiz! Beni, anamı, babamı ve mü'minleri Hesap görülecek günde bağışla!

42. Sakın Allah'ı, zalimlerin yaptıklarından habersiz zannetme; sadece gözlerin dehşetten dışarı fırlayacağı bir güne

kadar onları ertelemektedir.

43. Gözleri, bakışları kendilerine dönemeyecek şekilde donuklaşmış ve başları dikilmiş olarak dururlar. Gönülleri ise bomboş...

44. İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. Zulmedenler:

-Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye kadar ertele de çağrına uyalım, peygamberlere tabi olalım, derler. Siz daha önce, sonunuzun gelmeyeceğine yemin etmemiş miydiniz?!

45. Ve zalimlerin yerlerinde oturdunuz, onlara, yaptıklarımız da size açıklanmıştı. Size de örnekler vermiştik.

46. Onlar tuzaklar kurmuşlardı; oysa dağları yerinden oynatacak olsa bile, bu tuzakları hep Allah'ın elindeydi.

47. Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını zannetme! Şüphesiz Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

48. Yerin başka bir yerle, göklerin de başka göklerle değiştirildiği gün, her şeye üstün gelen tek Allah'ın huzuruna çıkarılırlar.

49. Suçluları o gün zincirlere vurulmuş görürsün.

50. Gömlekleri katrandandır, yüzlerini ise ateş bürümüştür.

51. Bu, Allah herkese yaptığıının karşılığını vereceği için böyledir. Allah, hesabı çabuk görür.

52. İşte bu, insanlara bir tebliğdir. Onunla uyarılınsınlar ve ancak onun tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye...